

ve? De små antydninger, de små hentydninger til, at det kan da godt være, man laver et eller andet, synes jeg er direkte ubehagelige og meget lidt fremmede for, at vi får en ordentlig diskussion. Så derfor: Hvis regeringen vil lave et indgreb, kunne vi så ikke få en sikkerhed for, at vælgerne i det mindste ved, hvad det er, man vil gribe ind med?

Peter Skaarup (DF):

Regeringen og statsministeren har jo tidligere rost den såkaldte ERM II-aftale, der netop sikrer Danmark mod spekulation og sætter os ind i den slange i forhold til euroen, som regeringen har været interesseret i at vi er med i.

Derfor vil jeg godt spørge, om de udtalelser, statsministeren er kommet med i dag på baggrund af, hvordan statsministeren opfatter situationen den 29. september 2000 efter et nej, skal forstås sådan, at statsministeren vil tage initiativ til, at Danmark melder sig ud af ERM II-aftalen. Jeg kan ikke opfatte situationen anderledes, end at det er det, statsministeren ønsker, i og med at statsministeren ligesom siger: Der vil blive spekuleret, der er stor risiko, osv. osv., selv om realiteterne jo er, at regeringen selv har rost, at vi er koblet sammen med euroen, koblet sammen med den nye valuta, efter denne aftale.

Jeg vil altså gerne spørge: Vil regeringen – og jeg kan ikke tolke det anderledes – tage initiativ til, at den aftale bliver ophævet, eller hvad er situationen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan afslutningsvis sige til hr. Holger K. Niensens spørgsmål, om regeringen ikke præcist og nøje og i alle detaljer kan fortælle, hvad den vil gøre i tilfælde af et nej: Nej det kan regeringen ikke, og årsagen til det er, at regeringen kan jo lige så lidt som hr. Holger K. Nielsen helt præcist forudse, hvordan reaktionen vil blive fra de internationale finansielle kræfter.

Men vi kan have én stor overskrift, og det er den, jeg var inde på i mit første svar: Vi kan forvente en rentestigning; rentespændet i forhold til de 11 eurolande vil blive større. Det vil ramme en masse familier i Danmark, og det vil også ramme investeringerne i Danmark. Vi kan også forvente en reaktion på det internationale finansielle marked, for jeg tror, det er rigtigt at konstatere, at man dér forventer, at Danmark siger ja, fordi der er så mange fordele for Danmark ved at sige ja. Men siger vi nej, jamen så er Danmark kommet i en helt ny situation,

og derfor ville det være meget forkert af mig her i dag at gå ind for noget konkret. Det ville ikke være at varetage landets interesser.

Det, det gælder om, hvis vi kommer i den situation, er at tænke på, hvad der er bedst for Danmark, og hvad der skal til for at sikre, at der fortsat er tillid til dansk økonomi. Det kan man kun vurdere i selve situationen i tilfælde af et nej, og det er derfor, jeg siger, det er en usikkerhed, vi kommer i.

Til hr. Peter Skaarup, som omtalte den aftale, vi har nu under betegnelsen ERM II, må jeg sige, at den kan bedst beskrives ved at kalde den en kassekredit. Det er i virkeligheden en kassekreditaftale, vi har med eurolandene, og hr. Peter Skaarup ved godt, at en kassekredit skal betales tilbage, og den må ikke overtrækkes, i hvert fald ikke ret meget og ikke ret ofte; den skal også betales tilbage. Men hvis vi siger ja, er det ikke nogen kassekredit, så er det et fællesskab, hvor man står sammen om at værne sig mod omverdenen. Vi får en hundredprocent forsikring gratis, for det er jo den samme internationale politik, man fører mod international spekulation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2102

3) Til statsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Er statsministeren enig med de eksperter fra store udenlandske banker, som hævder, at et dansk nej til ØMU'en den 28. september 2000 ikke vil få synderlig indflydelse på den danske rente og den danske økonomi?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til telegram fra Ritzau mandag den 20. marts 2000.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Spørgsmålet lyder, om jeg er enig i internationale eksperters bedømmelse, og dertil må jeg sige, at det er jeg ikke.

Jeg tror, at de, der er bedst til at bedømme Danmarks situation, er dem, der bor i Danmark – herunder regeringen, andre politikere og økonomer – og der er ikke tvivl om, som jeg har sagt så ofte, at forskellen på et nej og et ja er